

Ազդարարության Trumpet's Sound **փող**

55-րդ ՏԱՐԻ, ԱՄՏՐԱԼԻԱ
ՅՈՒՆԻՈՒՆ - ՓԵՏՐՈՒՆ 2024

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓՈՎ»
երկամսյա հոգեուր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գոլյունեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Բովանդակություն

Դուր երբեք մենակ չէք	3
<i>Հովիւ Հրաչ Գոլյունեան</i>	
Սաղմոս 7	4
<i>Տոն Սրբոմբ</i>	
Փորձութիւններ, ինչպիսիք իմս է	6
<i>Նէյլ Պուրման</i>	
Յոբ (3)	8
<i>Տոն Սրբոմբ</i>	
Ես չեմ հաւատար Աստուծոյ գոյութեանը	11
<i>Քաղուած</i>	
Անսակարկ սէրը	12
<i>Քաղուած</i>	
Խաղաղութիւն կը թողուն ձեզի	13
<i>Անժէլայ Յարութիւնեան</i>	
Հաշտութեան պաշտօնը	15
<i>Վեր Հասիպ Այաճաճի</i>	

Կազմի նկարը՝ Զվարթնոցի տաճար,
Հայաստան:

Աղօթքի եւ փառաբանութեան նիւթեր

- Շնորհակալ ենք Տիրոջը՝ Իր բոլոր բարիքներուն համար:

Աղօթեցէ՛ք

- Հայաստանի եւ դրացի երկիրներու խաղաղութեան համար:
- փախստականներու մէջ Աստուծոյ Խօսքի քարոզչութեան համար:
- Ֆիզիքապէս եւ հոգեւորապէս աղքատներու ու քաղցածներու համար:
- որ շատ երիտասարդներ Քրիստոսին գտնեն իրենց երիտասարդ տարիքին:
- 26-րդ ուղղեբեռի ապահով Հայաստան հասնելու համար:
- ACM-ի իմաստութեան եւ աստուածային առաջնորդութեան համար:

Սոյն թերթի ծախսերը կը հոգացուի հաւատացեալներու սրտաբուխ նուէրներով:

Դուք երբեք մենակ չէք

Կեանքը կարող է մեզ տանիլ շատ վայրեր եւ դնել այնպիսի իրավիճակներու մէջ, որտեղ մենք մեզ մոռցուած եւ մենակ կը զգանք, այնուհետեւ վախը բոյն կը դնէ մեր սրտերուն մէջ. եւ ճիշդ այստեղ է, որ չարը կ'ուզէ տեսնել մեզ՝ պարտուած:

Բայց Դ-աւիթ թագաւորը միշտ առաջնագիծն էր: Ան թշնամիին դէմ դիմաց ելաւ, ոչ թէ մէկի կամ երկուքի, այլ՝ հազարաւոր թշնամիներու, որոնք թրերով կուգային իրեն, եւ սա այն է, ինչի մասին կը կարդանք Սաղմոսաց գրքին մէջ. «Ահա Աստուած ինծի օգնական է: Տէրը իմ հոգիիս պաշտպաններուն հետ է» (Սաղ. 54:4):

Որպէս հաւատացեալներ, մենք ամէն օր կը բախուինք թշնամիին հետ: Շատ իրավիճակներ կարող են առաջանալ, բայց մենք ունինք բազմաթիւ խոստումներ եւ նաեւ Սուրբ Հոգիին առաջնորդութիւնը:

Առաքեալը կրկին կը յիշեցնէ մեզ.

«Այնպէս որ կը համարձակինք ըսելու. «Տէրը իմ օգնականս է, ուստի ես պիտի չվախնամ. մարդը ինծի ի՞նչ պիտի ընէ»» (Եբր. 13:6):

«Ամէն ատեն ուրախ եղէք: Անդադար աղօթք ըրէք: Ամէն բանի մէջ գոհութիւն տուէք. վասն զի այս է Աստուծոյ կամքը՝ Քրիստոս Յիսուսով ձեր վրայ» (Ա Թես. 5:16-18):

«Մի՛ վախնար, քանզի ես հիմա քեզի հետ եմ. Մի՛ զարհուրիր, վասն զի ես քու Աստուածդ եմ. քեզ պիտի զօրացնեմ ու քեզի օգնութիւն պիտի ընեմ ու իմ արդարութեանս աջովը քեզ պիտի բռնեմ» (Եսայ. 41:10):

Այո՛, աշխարհը շատ արագ կը փոխուի: Տասը տարի առաջ ամէն ինչ շատ տարբեր էր, բայց Աստուած նոյնն է երէկ, այսօր եւ յաւիտեան: Որքան մենք անհամբեր կը սպասենք յափշտակութեանը, այնքան ալ Տէր Յիսուսը անհամբեր կը սպասէ այդ օրուանը, երբ պիտի հաւաքուինք Իր շուրջը՝ գովաբանելու եւ փառաբանելու Իր սուրբ անունը:

Ահա համար մը, որը ինծի այնքան օգնած է իմ մարտերուս մէջ. «Վերի բաներուն վրայ մտածեցէք, ո՛չ թէ այս երկրին վրայիններուն» (Կող. 3:2):

Մաղնոս 7

Այս Մաղնոսի մէջ Դաւիթ Տէրոջը կ'աղաչէ օգնել՝ պայքարելու անոնց դէմ, ովքեր կը հալածեն զինք: Ան յատուկ անձնատրութիւն մը ունէր իր մտքին մէջ՝ բեռնամիտքի Քուշը: Թէ ով է այս մարդը, մեզ յայտնի չէ, բայց թերեւս Սաուդ թագաւորի մերձատր դաշնակիցներէն մէկն էր, ով նոյնպէս Բենիամիին ցեղէն էր: Դաւիթը չի նշէր հալածանքի պատճառը, քանի որ ինքն իր անձը Տէրոջը պաշտպանութեանը յանձնած էր: Ան օգնութեան կարիք ունէր, քանի որ կը վախճար այնպիսի իրավիճակի մը մէջ յայտնուիլ, որ իրեն կտոր-կտոր ընէին:

Կարելի է պատկերացնել, թէ ինչպէս Դաւիթը կը յիշէ առիծի ու արջի բերանէն ազատած անօգնական գառներուն: Հիմա ինք նման իրավիճակի մէջ է եւ իրեն նոյնքան խոցելի կը զգար: Այնչոյ այս հոգեվիճակի մէջ ան աղօթեց փրկութեան համար:

Թերեւս յաճախ անօգնական զգացած ենք այնպէս, ինչպէս Դաւիթը: Երբեմն մեր կեանքին կը նայինք ու չենք տեսներ որեւէ պատճառ, թէ ինչու մեր վրայ կը յարձակին: Դաւիթը կը քննէր իր անձը, բայց չէր գտներ իր մէջ ոչ մէկ չարութիւն, որը կ'արդարացներ իր թշնամիներու արարքը: Իրականութեան մէջ ան օգնած էր իր հակառակորդը դարձած մարդկանց եւ իրենց ազատած էր որոշ խնդիրներէ: Ան երկու անգամ հրաժարած էր Սաուդիին վնասել, երբ այդ բանը ընելու առիթն ունէր: Անգամ մը Դաւիթը թաքուն կերպով կտրեց թագաւորի պատմունանի մի մասը, երբ ան քարանձավի մէջ էր: Ուրիշ անգամ մը, վերցուց թագաւորի նիզակն ու սափորը, բայց շատ հանգիստ կրնար սպանել քնած Սաուդիին: Ան իսկապէս կրնար ըսել, որ չարիք չի հատուցած այն մարդուն, ով իր հետ խնդիր ունի:

Դաւիթը պատրաստ էր պատիժ կրելու, եթէ մեղք գործած ըլլար: Ան չէր փորձեր իր գործած մեղքի համար արդար պատիժ կրելէ խուսափիլ: Ան բաւականին պատրաստ էր, որ իր թշնամին հալածէ զինք եւ իր փառքը հողին հաւասարեցնէ: Բայց քանի որ չկրցար արդարութիւն տեսնել իր առջեւ ծառացած խնդրին մէջ, ան Աստուծոյ խնդրեց դատել իր թշնամիներուն:

Դաւիթը կ'աղաչէ Տիրոջը, որ վեր կենայ եւ դատաստանով գործէ: Ան կը կարծէր, որ իր թշնամիներու կատարութեան պատճառով Աստուած պէտք է ոտքի կանգնէ եւ գործէ անոնց դէմ: Ասոր մէջ մեզ համար լաւ դաս կայ: Մենք պէտք չէ վրէժխնդիր ըլլանք անոնց, որոնք արդարացի չեն վարուած մեզ հետ: Աստուած մեզ կ'ըսէ, որ վրէժխնդրութիւնն Իրն է. Իր ժամանակին եւ Իր ուզած ձեւով Ան պիտի գործէ մեզ համար: Մեր պարտականութիւնն է դժուարութիւնները Տերոջը բերել եւ վստահիլ Իրեն՝ համոզուած ըլլալով, որ Ան պիտի գործէ Իրեն փառաւորելու եւ մեզ պաշտպանելու համար:

Դաւիթը համոզուած էր իր անմեղութեան մէջ, որի համար յարձակման ենթարկուած էր հակառակորդի կողմէն եւ պատրաստ էր, որ Տերը արդարութեամբ դատէ զինք: Բայց ասկէ զատ, ան կը փափագէր, որ ամբարիշտներու շարութեանը վերջ դրուի, եւ արդարները հաստատուին:

Թէեւ Դաւիթը Տիրոջը կը դիմէ ու կը խնդրէ դատել իր թշնամիներուն, ան կասկած չունէր, որ Աստուած արդար է: Աստուած ամէն օր կը զայրանայ ամբարիշտներու վրայ: Եթէ մարդը չսպաշխարէ, ան պիտի դատապարտուի: Մարդիկ յակուած են դատաստանին վերաբերող որեւէ միտք ապագային վերագրելու, բայց մենք պէտք է յիշենք Հռովմ. 1:18-ի սլատգամը. «Քանզի Աստուծոյ բարկութիւնը երկնքէն կը յայտնուի մարդոց բոլոր ամբարշտութեանը եւ անիրաւութեանը վրայ, որոնք ճշմարտութիւնը անիրաւութեամբ բռներ են»: Դատաստանը ոչ միայն ապագայի համար է, այլեւ Աստուած իրաւունք ունի հիմա դատելու:

Ուստի մարդուն պատուիրուած է սպաշխարել կամ հանդիպիլ Աստուծոյ բարկութեանը: Եթէ ան շարունակէ մահացու գէնքեր պատրաստել, եթէ շարունակէ անօրինութեամբ վարուիլ, ան պիտի յայտնուի իր յիմարտեան թակարդի մէջ: Ան նման կ'ըլլայ մարդու մը, ով թակարդին մէջ կը ձգէ իր զոհին, այնուհետեւ ինքն ալ թակարդին մէջ կ'իյնայ:

Սաղմոսերգուն, չնայած իր բոլոր խնդիրներուն, շնորհակալութիւն կը յայտնէ Տիրոջը եւ փառաբանութիւն կը երգէ Բարձրեալ Աստուծոյն: Ան Սաղմոսը սկսած էր դիմելով Յահվե Էլռիմին՝ «Ով իմ Տէր Աստուած», եւ աւարտած էր՝ երգելով Յահվե Էլլոնին՝ «Բարձրեալ Տիրոջը»: Այս տիտղոսը առաջին անգամ կարդացինք Մելքիսեդեկի՝ Աբրահամին օրհնելու պատմութեան մէջ:

Ինչպէ՞ս կ'արձագանքենք տարբեր տեսակի թշնամիներու բախուելու ժամանակ: Արդեօ՞ք աղօթքի միջոցով խնդիրը Աստուծոյ կը հասցընենք ու սլարզ վստահութեամբ կը յանձնուինք Իրեն: Արդեօ՞ք կը շարունակենք գովաբանել Իրեն Իր արդարութեան եւ մեր հանդէպ Իր բարութեան համար:

Տոն Մթորմը

Փորձութիւններ, ինչպիսիք իմս է

- Այո՛, այո՛, բայց եթէ դուն ըլլայիր իմ տեղս, կը գիտնայիր, թէ որքա՛ն դժուար է կեանքս ու հաստատ կը խղճայիր ինձի: Ես այնքա՛ն կը տառապիմ: Ասիկա արդար չէ... Ես արժանի չեմ ասոր: Ինչո՞ւ համար Աստուած հոգ չի տանիր ինձի:

Համոզուած եմ, որ լսած էք մարդիկ նման միտքեր կ'արտայայտեն, եւ եթէ մենք անձամբ ըսած չենք, ասպա բոլորս ալ երբեմն այդպէս մտածած ենք: Երբ մենք դժուարութիւններու եւ նեղութիւններու միջով կ'անցնինք, մեզ համար չափազանց հեշտ է ինքնագթութեամբ զբաղուիլ եւ դառնանալ մեր դրացիներու, աշխարհի եւ նոյնիսկ Աստուծոյ նկատմամբ:

Մենք չենք կրնար անտեսել տառապանքը. այս կեանքին մէջ այնքա՛ն շատ բան կայ, որ վիշտ ու ցաւ կ'առաջացնէ: Տէր Զիտուր խորապէս զգաց Իր շուրջը գտնուողներու տառապանքը՝ արցունքներ թափելով անոնց համար: Սուրբ Գիրքը կը սորվեցնէ մեզ լալ լացողներուն հետ (Հռովմ. 12:15):

Տառապանքն իրական է, բայց Աստուծոյ Խօսքին մէջ մեզ տրուած լոյսի միջոցով հնարաւոր է փոխել մեր ցաւալի փորձառութիւններու նկատմամբ մեր վերաբերմունքը: Այսպիսով, ահա երեք քայլ, որոնք կարող են օգնել մեզ փոխել մութ եւ յուսահատեցնող փորձառութիւնը շատ ավելի տանելի եւ նոյնիսկ արդիւնավետի:

Առաջին՝ յիշէ՛ք, թէ որպէս Աստուծոյ զաւակ, դուք շատ սիրուած էք եւ երբեք չեք կրնար մոռցուած կամ լքուած ըլլալ: Երբ հաւատացինք Տէր

Յիսուսին, հասկցանք, որ Անոր խաչը յախտենապէս հաստատեց Աստուծոյ անսահման սէրը, եւ մենք գիտենք, որ քանի որ Յիսուսը մեռելներէն յարութիւն առաւ, Իր բոլոր փրկագնած զաւակները նոյնպէս յարութիւն պիտի առնեն: Վերստին ծնունդը ոչ թէ Աստուծոյ աշխատանքի արարտն է ձեր կեանքին մէջ, այլ ընդամենը ճանապարհորդութեան սկիզբը: Ան փառքի մէջ կը բերէ բազմաթիւ որդիներու (Եբր. 2:10), եւ ասիկա կը նշանակէ, որ Աստուած կ'իրականացնէ Իր նպատակը ձեր կեանքին մէջ, յատկապէս փորձութիւններու ժամանակ:

Երկրորդ՝ թէ ամբողջութեամբ չկրնաք հասկնալ, թէ Աստուած ինչ կ'ընէ ձեր փորձութիւններու ժամանակ, պարզապէս հաւատացէք, որ Ան լաւագոյնս գիտէ ու լաւագոյնս կ'ընէ: Ի վերջոյ, մենք չենք գիտեր ասպագան (Յակ. 4:13-16), չենք գիտեր յախտենականութեան մասին, եւ շատ քիչ գիտելիք ունինք նոյնիսկ մեր սրտերու մասին (Եբեմ. 17:9-10): Գործի՛ դրէք Աստուծոյ իմաստութեան եւ սիրոյ հանդէպ ձեր հաւատքը, աղօթելով, որ Ան փոխէ ձեզ ամէն կերպ, եւ ասպա սպասէ՛ք, որ Ան ընէ այն:

Երրորդ՝ ապրէ՛ք օրը օրին: Հեշտ է ծանրաբեռնուիլ օրերու, շաբաթներու, ամիսներու ցաւի մասին մտքերով, բայց պարզապէս լուծէ՛ք օրուայ դժուարութիւնները՝ վաղուայ դժուարութիւնները թողնելով վաղուայ համար: Տէր Յիսուսը խօսեցաւ այս սկզբունքի մասին, երբ ըսաւ. «Ուստի վաղուան համար հոգ մի ընէք, վասն զի վաղուան օրը իրեն համար հոգ պիտի ընէ. հերիք է օրուան իր նեղութիւնը» (Մատթ. 6:34): Ի՞նչ կայ ձեր առջեւ, որը կարելի է այսօր ընել: Վե՛ր կաց, շնորհակալութիւն յայտնէ այսօրուայ ողորմութեան համար եւ կատարէ այդ աշխատանքը: Վաղուայ աշխատանքը վաղուայ համար է:

Երբեք թո՛յլ մի տուէք ինքներդ ձեզ ինքնախղճահարութեան, դառնութեան եւ յուսահատութեան մէջ խեղդուիլ: Հաւատացէ՛ք Աստուծոյ, նայէ՛ք Իրեն, որպէսզի կատարէ Իր բարի կամքը ձեր մէջ, եւ ծառայէ՛ք զինք այսօր:

«Հաւատարիմ է Աստուած, որով կանչուեցաք հաղորդակից ըլլալու իր Որդիին, մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսին» (Ա Կորնթ. 1:9):

Նէյլ Պուրման

Յոր (մաս 3)

Մենք տեսանք այն ծայրահեղ դժուարութիւնները, որոնց հանդիպեցաւ Յորը:

Յորի հաւապը

Ի՞նչ կրնանք ըսել Յորի մասին: Այս պատմութեան մէջ Յորի մասին որոշակի ճշմարտութիւններ կան: Առաջինը՝ այն բարձր գնահատականն է, որ Աստուած տուաւ անոր մասին: Երկրորդը՝ Աստուծոյ անիծելէն հրաժարիլն է: Թէեւ սատանայի առաջին յարձակման ժամանակ Յորը շատ բան կորսնցուց, սակայն ան երբեք սխալ արարքի մէջ չմեղադրեց Աստուծոյ: Ան կը պաշտէր զինք:

Սատանայի երկրորդ յարձակումէն ետք Յորի կինը կը տատանուէր Աստուծոյ հանդէպ իր վստահութեան մէջ: Ան Յորին խորհուրդ տուաւ անիծել Աստուծոյ ու մեռնիլ: Բայց Յորը պահպանեց իր անարատութիւնը՝ կնոջը ըսելով, թէ յիմար կանանց մման կը խօսի: Աւելի ուշ ան յայտնեց Աստուծոյ հանդէպ իր վճռական վստահութիւնը. «Թէեւ անիկա զիս սպաննէ, ես անոր պիտի յուսամ. մանաւանդ ճամբաներս անոր առջեւ պիտի պաշտպանեմ» (13:15):

Իր այցելումներուն հետ խօսելու ժամանակ Յորը բացայայտօրէն յայտարարեց իր համոզումները: Այս յայտարարութիւններէն մի քանի հատը կը նկարագրեն հասկացողութիւն մը, որը շատ արեւիկն է, քան մենք կ'ակնկալէինք Հին Կտակարանի սուրբ մը: Մտածէ՛ք յարութեան հանդէպ ունեցած իր հաւատքի մասին: Մտաբերէ՛ք այն խօսքերը, որոնք ան ըսաւ յալիտենութեան մասին. «Վասն զի զիտեմ թէ իմ Փրկիչս ողջ է ու անիկա վերջին ժամանակը պիտի ելլէ երկրի վրայ: Ու թէեւ մորթէս ետքը այս ալ փճանայ, բայց իմ մարմնովս Աստուած պիտի տեսնեմ, ես ինծի համար պիտի տեսնեմ ու իմ աչքերս պիտի դիտեն զանիկա եւ ո՛չ թէ ուրիշը: Երիկամունքներս իմ ներսիդիս կը հալին» (19:25-27):

Յորը նաեւ զիտէր, որ Աստուած իրմէ շատ բարձր է. «Վասն զի ինծի պէս մարդ չէ, որ անոր պատասխան տամ ու մէկտեղ դատաստանի երթանք»:

Մենք՝ Նոր Կտակարանի շրջանին ապրողներս, գիտենք, որ կայ մեկը, ով կարող է Աստուծոյ եւ մարդոց միջեւ եղած անդունդին վրայ կամուրջ մը հաստատել: Իսկապէս կայ Աստուծոյ եւ մարդոց միջեւ Միջնորդ մը:

Այնուամենայնիւ, Յոբն Աստուած չէր եւ, հետեւաբար, չէր գիտեր, թէ իր հետ ինչ կը կատարուի: Ան կը հաւատար, որ իր կեանքին մէջ չկայ բան մը, որ կրնար բացատրել իր հետ կատարուածը: Մենք՝ պատմութիւնը կարդացողներս, առաւելութիւն ունինք՝ իմանալու այն, ինչ Յոբը չէր գիտեր եւ չէր կրնար իմանալ՝ հաշուի առնելով այն փորձութիւնը, որ Աստուած թոյլ տուած էր իրեն:

Քանի որ Յոբը հնարարութիւն չունէր իմանալու, թէ ինչ տեղի կ'ունենայ, ան եզրակացուց, թէ Աստուած է իրեն դժուարութիւն պատճառողը: Հետեւաբար, ան արտայայտեց մտքեր, որոնք կարող էր չարտայայտել աւելի հանգիստ հանգամանքներու մէջ: Եկէ՛ք ինքներս մեզ հարցնենք՝ արդեօ՞ք նոյն սխալը կ'ընէինք, եթէ նման իրավիճակի մէջ յայտնուէինք:

Աստուած կը խօսի

Աստուած մրրիկի մէջէն պատասխանեց Յոբին այնպիսի հարցերով, որոնք ստիպեցին զինք մէկ կողմէն գիտակցիլ Աստուծոյ մեծութիւնն ու վեհութիւնը, իսկ միւս կողմէն՝ իր աննշանութիւնը: Աստուած բազմաթիւ հարցեր ունէր, որոնք ցոյց տուին Իր գիտելիքն ու վերահսկողութիւնը Իր ստեղծագործութեան նկատմամբ, միեւնոյն ժամանակ՝ Յոբի չիմացութիւնը: Աստուած աստուծոց Իր պատգամի առաջին մասը՝ Յոբին հարցնելով, թէ արդեօք Ամենակարողի հետ վիճաբանողը կրնա՞յ զինք ուղղել:

Յոբը միայն մէկ պատասխան ունէր. ան ստորադաս էր եւ միակ բանը, որ կրնար ընել բերանը փակելն ու լռելն էր: Աստուած շարունակեց Յոբին հարցնել, թէ արդեօք ինքն իր անձը արդարացնելու համար Աստուծոյ մեղաւոր պիտի հանէր: Աստուած Յոբին Իր արարչագործութեան եւ անոնց վերահսկելու մասին շատ հարցեր տուաւ: Եթէ Յոբը կառավարէր տիեզերքը, ասպա պէտք է գործ ունենար այնպիսի գազաններու հետ, ինչպիսիք են բեհեմոտը եւ լեւիաթանը: Բայց այս կենդանիները շատ վեր էին Յոբի՝ կառավարելու կարողութիւնէն:

Յոբը կարող էր միայն խոստովանիլ, որ կը խօսի իր համար անհասկանալի բաներու մասին: Տեսնելով Աստուծոյ մեծութիւնը՝ ան կրնար միայն զգուիլ ինքնիրմէ եւ ապաշխարել փոշու ու մոխիրի մէջ:

Այնուամենայնիւ, այս պահին կը լսենք անսպասելի պատգամ մը: Յոբը շրտապարտուեցաւ: Եղիփազն ու իր ընկերները դատապարտուեցան Աստուծոյ մասին ճիշտ խօսքեր չըսելու համար՝ ի տարբերութիւն Իր ծառայ Յոբի: Անոնք պէտք է ընծայ վերցնէին եւ երթային Յոբի մօտ, որպէսզի ան մատուցէր այն իրենց անունէն: Աստուած պիտի ընդունէր զոնք, եթէ Յոբը մատուցէր այն:

Գիրքը կ'աւարտուի Յոբի օրհնութեամբ: Անոր ունեցուածքը կրկնապատկուեցաւ, եւ իրեն տրուաւ եւս 7 որդի եւ 3 դուստր: Եթէ հարցնենք, թէ ինչու ան երկու անգամ աւելի ունեցուածք ստացաւ, բայց նոյն թուով զաւակներ, պատասխանը յարութեան մէջ է՝ Յոբի հաւատքի կեդրոնական յատկանիշը:

Թող Յակոբոսի մեկնաբանութիւնը ըլլայ մեր եզրափակիչ միտքը. «Ահա համբերողներուն երանի՜ կու տանք: Յոբին համբերութիւնը լսեցիք դուք եւ վերջը՝ Տէրոջը անոր ըրածը տեսաք, որ Տէրը բազմազուր թողորմած է» (Յակ. 5:11):

Մենք Աստուծոյ շնորհակալութիւն կը յայտնենք, որ Ան մեզ չի ենթարկէր Յոբի փորձութեանը: Բայց այն, ինչ կը տեսնենք Տիրոջ կարեկցանքն ու ողորմութիւնն է: Թէեւ բախուիմք փորձութիւններու եւ զայն թակոյթիւններու, Ան թոյլ չի տար, որ մեր ուժերէն վեր փորձուիմք:

Տոն Սթորմը

«Խօսքը կատարեցէք, միայն մի՛ լսէք՝ ինքզինքնիդ խարելով: Վասն զի եթէ մէկը միայն լսէ խօսքը ու չկատարէ, կը նմանի մարդու մը՝ որ հայելիի մէջ աչքերը տնկած իր բնական երեսը կը դիտէ. Վասն զի դիտելով կը տեսնէ ինքզինք ու կ'անցնի կ'երթայ եւ շուտ մը կը մոռնայ թէ ինչպիսի մէկն էր»:

Յակ. 1:22-24

Ես չեմ հաւատար Աստուծոյ գոյութեանը

- Ես չեմ հաւատար, որ Աստուած գոյութիւն ունի, վստահօրէն ըսաւ վարսավիր Մայքըլ:

Պատմութիւնն այսպէս սկսաւ: Պիլը գնաց վարսավիրանոց՝ մագերը եւ մօրուքը կտրելու համար: Երբ վարսավիրն անցաւ իր գործին, անոնք սովորականի պէս սկսեցին լաւ գրուցել՝ պատմութիւններ պատմելով: Անոնք խօսեցին քաղաքականութեան, ընտրութիւններու, տնտեսութեան, իրենց ընտանիքներու եւ զաւակներու մասին: Երբ ի վերջոյ անդրադարձան Աստուծոյ նիւթին, Մայքըլ ըսաւ.

- Ես չեմ հաւատար, որ Աստուած գոյութիւն ունի:

- Ինչո՞ւ այդպէս կ'ըսես,- հարցուց Պիլը:

- Ուղղակի պէտք է փողոց դուրս գալ, որ հասկնաս, թէ Աստուած գոյութիւն չունի: Ըսէ՛ ինծի Պիլ, եթէ Աստուած գոյութիւն ունի, ապա այսքան հիւանդ մարդիկ ու լքուած մանուկներ ուրկէ՞ են: Եթէ Աստուած գոյութիւն ունի, ապա ո՛չ տառապանք, ո՛չ ցաւ, ո՛չ լաց պիտի ըլլար: Ես չեմ կրնար պատկերացնել սիրող Աստուած մը, որը թոյլ կուտայ այս ամէնը:

Պիլը պահ մը մտածեց, բայց չպատասխանեց, քանի որ չէր ուզեր վէճի բռնուիլ: Մայքն ասարտեց իր աշխատանքը եւ Պիլը վարսավիրանոցէն դուրս եկաւ: Դուրս գալուն պէս փողոցին մէջ տեսաւ երկար, կեղտոտ մագերով եւ չխնամուած մօրուքով տղամարդու մը: Ան կեղտոտ ու անփոյթ տեսք ունէր:

Պիլը ետ դարձաւ եւ վարսավիրանոցը մտաւ ու Մայքին ըսաւ.

- Գիտե՞ք ինչ, վարսավիրները գոյութիւն չունին:

- Ինչպէ՞ս կրնաս այդպէս ըսել,- հարցուց զարմացած վարսավիրը: Ես այստեղ եմ, եւ ես վարսավիր եմ: Ես քիչ առաջ մագերդ ու մօրուքդ կտրեցի:

- Ո՛չ, Պիլը բացականչեց.

- Վարսավիրները գոյութիւն չունին, որովհետեւ եթէ գոյութիւն ունե-

նային, ապա կեղտոտ, երկար մազերով եւ չխնամուած մօրութեամբ մարդիկ պիտի չըլլային, ինչպէս դուքսը գտնուող այդ մարդը:

- Բայց վարսավիրները գոյութիւն ունին: Ահա թէ ինչ կը պատահի, երբ մարդիկ չեն գար մօտս,- ըսաւ Մայքը:

- Ճիշդ այդպէս,- Պիլը հաստատեց: Ասիկա է իմաստը. Աստուած նոյնպէս գոյութիւն ունի: Եւ ասիկա ճիշդ այն է, ինչ տեղի կ'ունենայ, երբ մարդիկ չեն գար Աստուծոյ մօտ:

Քաղուած

Անսակարկ սէրը

Չբաղ առաւօտ մըն էր: Ժամը 8:30-ի մօտ, տարեց, ութսուննոց շնորհալի մարդ մը բժշկին դարմանատունը մտաւ որ բութամատին վրայի կարերը քակեն: Ան ըսաւ թէ կ'աճապարէր, քանի որ ժամը 9:00-ին ժամադրութիւն ունէր:

Տեղոյն հիւանդապահուիին տարեց մարդուն տաքութիւնը ու արեան ճնշումը չափեց եւ ապա խնդրեց որ սպասէ բժշկին, սակայն զիտէր թէ մէկ ժամէ աւելի պիտի անցնէր մինչեւ մէկը զինք տեսնէր: Ազնի բուժքոյրը երբ նկատեց որ մարդը յաճախ ժամացոյցին կը նայէր, որոշեց ինք քննել բութամատը եւ երբ տեսաւ թէ վերքը բուժուած էր, բժիշկներէն մէկէն պէտք եղած ցուցմունքը եւ գործիքը առաւ ու գործի անցաւ: Մինչ կը քակէր կարերը, կինը սկսաւ խօսիլ տարեց մարդուն հետ: Հարցուց թէ արդեօք ուրիշ բժշկի մը հետ ժամադրութիւն ունէր այդ առաւօտ, որ այդքան կ'աճապարէր:

«Ո՛չ», պատասխանեց մարդը, եւ բացատրեց որ պէտք է ծերանոց հասնէր տիկնոջը հետ նախաճաշ ընելու: Երբ խօսակցութիւնը շարունակեցին, բուժքոյրը հարցուց թէ եթէ ուշանար տիկինը պիտի նեղուէ՞ր արդեօք: Մարդը ըսաւ, թէ կինը հինգ տարիէ աւելի էր որ զինք չէր ճանչնար, քանի որ մոռացութեան հիւանդութենէն կը տառապէր:

Չարմացած բուժքոյրը հարցուց. «Եւ տակաւին ամէն առաւօտ քո՞վը

կերթաք, հակառակ անոր որ ան ձեզ չի ճանչնար»: Մարդը ժպտելով բուժքրոջ ձեռքը շոյեց եւ ըսաւ. «Թէեւ կիմս այլեւս զիս չի ճանչնար, բայց ես դեռ գիտեմ թէ ինք ով է»:

Բուժքոյրն արցունքը զսպեց մինչ մարդը կը մեկնէր դարմանատունէն եւ մարմինը փշաքաղուեցաւ մտածելով, «այս տեսակ սէր կ'ուզեմ կեանքիս մէջ»:

Ճշմարիտ սէրը ոչ ֆիզիքական է, եւ ոչ զգացական: Ճշմարիտ սէրը ընդունիլ է պարագան ինչպէս որ է: Ամենաերջանիկ մարդիկը անոնք չեն, որ ամէն բանի լաւագոյնը ունին, բայց անոնք են, որ իրենց ունեցածը լաւագոյն կերպով կը գործադրեն: Մենք կրնանք զԱստուած ու Անոր սէրը մոռնալ, բայց Ան երբեք մեզ չմոռնար:

«Միթէ կիներ իր կաթնկեր մանուկը կրնա՞յ մոռնալ, այնպէս որ իր որովայնին ծննդեանը վրայ չի գթայ: Թէեւ անոնք մոռնան, բայց ես քեզ պիտի չմոռնամ» (Եսայ. 49:15):

«Խաղաղութիւն կը թողում ձեզի»

(Հովհ. 14:27)

Ն արցե՛ր, անպատասխան բազմ իմ հարցեր...

2023 թուականի արարտին փակեցինք հայ ժողովուրդի պատմութեան՝ կեանքի ու մահուան պայքարի, կռիւի ու կորուստներու ամենածանր էջը: 2023 թուականի դեկտեմբերին Ազրայէյճանական «էկոակտիվիստ» կոչուած յանցագործները փակեցին Արցախը մայր Հայաստանին կապող միակ ճանապարհը: Ամիսներ շարունակ արցախաբնակ մեր հայրենակիցները պայքարեցին, որ բացուի Բերձորի (Լաչինի) միջանցքը: Սակայն սա հացի խնդիր չէր: Այդ պայքարն ինքնորոշման իրաւունքի, արցախցիի՝ իր վաղնջական հայրենիքին մէջ ապրելու եւ Արցախի հողը հայկական պահելու պայքար էր: Մեծերն ու փոքրերը տեսական ժամանակ ապրեցին մարդկային աղէտի պայմաններու մէջ: Յավօք, աւելի քան 9 ամիս շրջափակուած Արցախի կեանքի ճա-

նապարհը բացուեցաւ էթնիկ գոման ու գաղթի համար: Սկսաւ հերթական պատերազմը: Շատ ծանր եւ դաժան օրեր ապրեց Արցախի ժողովուրդը: 2020 թուականին Հայաստանի մէջ ապաստանած աւելի քան 20 հազար արցախցիներու կեանքի ուղին կիսեցին բռնի տեղահանուած 120 հազար մեր հայրենակիցները: Անոնցմէ շատերը դարձան կրկնակի կամ եռակի փախստական:

Հակառակորդի կողմէն սանձազերծուած հերթական արհաւիրքը, անոր յաջորդած Պէնզինի պահեստի պայթիւնը մեզմէ խլեցին հարիւրաւոր կեանքեր, գերեւարուեցին տարբեր ժամանակներու Արցախի Հանրապետութեան ռազմաքաղաքական ղեկաւարութեան գործող եւ նախկին ներկայացուցիչներ:

Յուսկցութիւն ու զօրակցութիւն կը յայտնենք բոլոր նահատակներու ընտանիքներուն, կը կիսենք անյայտ կորած ու գերեւարուած հայորդիներու հարազատներու վիշտն ու տառապանքը, շուտափոյթ ապաքինում կը մաղթենք վիրաւորուած մեր բոլոր հայրենակիցներուն:

Արցախը մնաց առանց հայի... ժամանակավորապէս:

Լռութիւն, անյոյս սպասումներ, կտորուած սրտեր, անորոշութիւն...

Շատերն առանց որեւէ ապրանքի եւ հագուստի դժուարութեամբ Հայաստան մտան: Ի՞նչ ընել, ո՞ր երթալ, որտե՞ղ է ապահով, ինչպէ՞ս ոտքի կանգնիլ, ինչպէ՞ս շարունակել ապրիլ, աշխատանք գտնել...

Դիմեցին բոլոր հնարաւոր կառոյցներուն՝ պետական հաստատութիւններուն, բարեգործական հիմնադրամներուն, կազմակերպութիւններուն:

«ACM» հիմնադրամը իր հնարաւորութեան սահմաններուն մէջ նոյնպէս օգնութեան ձեռք մեկնեց իրեն դիմող հայրենակիցներու առաջնային խնդիրները հոգալու համար: Հիմնադրամը 2023 թուականի նոյեմբեր եւ դեկտեմբեր ամիսներուն մէջ կազմակերպեց վեց հանդիպում Երեւան եւ Կիւմրի քաղաքներուն մէջ: Անցկացրեց հոգեբանական եւ քրիստոնէական քաջալերանքի ծրագրեր, որոնց մասնակցեց արձանագրուած 373 արցախահայ, ներառեալ ընտանիքի միւս անդամները:

Նուիրուեցին սնունդի փաթեթներ, առաջին անհրաժեշտութեան հիկիենայի պարագաներ, մանկական տաք հագուստ, դպրոցական պա-

յուսակներ՝ համարուած գրեւական պարագաներով եւ գործուած ծածկոցներ: Յանկացողները որպէս նուէր ստացան նաեւ Աստուածաշունչ եւ քրիստոնէական գրականութիւն:

Այս ծանր ժամանակաշրջանին մէջ պէտք է դառնանք առաւել միասնական, համախմբուած ու վճռական: Հայկական պահենք մեր ժառանգութիւնը: Յոյսով ու հաւատքով բանաճ 2024 թուականի առաջին էջը՝ որպէս ոտքի կանգնելու, ապրելու, յարատեւելու, յաղթանակի ու ձեռքբերումներու նոր էջ:

Աղօթե՛ք, որ մեր հայրենակիցները մխիթարուին, կարողանան հաւատալ, վստահիլ Տիրոջն իրենց կեանքին մէջ ու ապագայի ծրագրերուն մէջ գտնեն իրական, ճշմարիտ խաղաղութիւն Աստուծոյ մէջ:

Անժէլայ Յարութիւնեան

Հաշտութեան պաշտօնը եւ պատգամը

Պօղոս առաքեալ Բ Կորնթ. 5:18-21 համարներուն մէջ Աստուծոյ մեղաւորին հետ ըրած հաշտութեան մասին կը խօսի: Երբ հաշտութիւն ընել ուզենք՝ անմիջապէս կը նախատեսենք թէ երկու կողմերը իրարու հետ հաշտ, համերաշխ եւ սիրով չեն, այլ հակառակ ու թշնամի:

Աստուծոյ Խօսքին ճշմարտութենէն կը հասկնանք, թէ մենք բոլորս եւ բոլոր մարդկութիւնը Աստուծոյ հետ թշնամի էր, Աստուծոյ Օրէնքը կտորած եւ Աստուծոյ կոնակ դարձուցած, մեղքի մէջ կորսուած ու Աստուծմէ հեռացած: Սակայն Աստուծոյ եւ մարդուն միջեւ հաշտութիւն մը տեղի ունեցաւ Քրիստոսով: Ուստի Աստուծոյ հետ հաշտուած մարդուն այսինքն՝ փրկուած Աստուծոյ զաւակին, Աստուած կուտայ հաշտութեան պաշտօնը, գործը եւ պարտականութիւնը:

Իրաքանչիւր անձ որ դարձած է Աստուծոյ զաւակ, Աստուած անոր տուած է պարտականութիւն մը, որ նախապատիւ պէտք է ըլլայ հա-

ւատացեալին ունեցած բոլոր պաշտօններէն ու պարտականութիւններէն, որ է հաշտութեան պաշտօնը:

Հաւատացեալը կրնայ մէկէ աւելի պաշտօններ, դիրքեր եւ պարտականութիւններ ունենալ, տարբեր մարդոցմէ եւ կամ տարբեր հաստատութիւններէ իրեն յանձնուած: Հաշտութեան պաշտօնը մարդու մը կամ հաստատութեան մը կողմէ տրուած չէ, այլ Աստուծոյ կողմէ: Որչափ որ Աստուած մեծ է ու գերազանց է մարդկային որեւէ իշխանութենէ, նոյնչափ Անոր մեզի տուած հաշտութեան պաշտօնը աւելի մեծ է քան մեր ունեցած որեւէ պաշտօնը:

Այս պաշտօնին հետ Աստուած պատգամ մըն ալ տուած է. հաշտեցնելու մեղաւոր մարդկութիւնը, այդ ալ փրկութեան պատգամն է, թէ Աստուած Քրիստոսով մարդուն բոլոր մեղքերը ներելով զայն կ'ընէ նոր ստեղծուած մը:

Առաքեալը այս պաշտօնը ունեցող պատգամաւորը կը կոչէ դեսպան: Աստուած որ Երկինքն է, մեզ հաւատացալներս, Իր դեսպանները ըրած է, որպէս զի երկրի վրայ ներկայացնենք զինք, հաւատարիմ ըլլալով մեր պաշտօնին մէջ տալու հաշտութեան պատգամը, Աստուծոյ հետ թշնամի եղող մարդկութեան:

Վեր. Հասլիպ Ալանաճի

Քաղուած՝ «Հոգեւոր խորհրդածութիւններու կաթիլներ» գրքէն